

alt det, der skal udvikles og forandres under denne Obergangsperiode, og det er denne, som ganske naturligt en kongerigk Byfoged ikke kan have, og som han efter de Forhold, som ere nærmere fremsatte af det ærede Medlem for Skanderborg Amts 1ste Valgfreds, ikke saaledes vil kunne erhverve sig. Jeg antager derfor, at Udvalgets Endringsforslag om at henlægge disse Sogne under Kolding Byes Jurisdiction virkelig er saa uheldigt, at jeg, paa dette Forslag vil anvende, hvad Udvalget i sin Betænkning har anvendt paa Regjeringsudkastet: at det er saa uheldigt, at det bør fraraades at gaae ind paa Udvalgets Forslag, ligesom Udvalget fraraader at gaae ind paa Regjeringens. Man har sagt — og den ærede Ordfører har for nylig gjentaget det — at det er en Fordeel ved Udvalgets Forslag, at deri fastholdes Regjeringsudkastets § 4, hvilket Stillet af Endringsforslaget ikke gjøre; men er dette en Fordeel? Saaledes betragter jeg det sandelig ikke. Naar Udvalget med Hensyn til Regjeringsforslaget siger, at det skyder Sagen ud i en usikker Fremtid, efter Ordningen af Forhold, som Regjeringen ikke har det i sin Haand at ordne, saa siger jeg, hvad den ærede Justitsminister ogsaa har sagt, at den samme Indvending kan gjøres mod Udvalgets Forslag, det skyder ogsaa Sagen ud, indtil disse Forhold blive ordnede; men jeg skal føie en Bemærkning til, som ikke endnu er kommen frem: kan man for Alvor troe, at Borgemeesteren og Byfogden i Kolding vil paatage sig en Landjurisdiction, som kræver en Function af ham, deels som Herredsfoged, deels som Skriver, for en Godtgjørelse af 500 Rd.? Siden Loven af 19de Februar 1861 er det sædvanligt, at hvor Forholdene stille sig saaledes, at en Byfoged ikke uden videre tillige vil overtage Bystriverembedet, eller en Herredsfoged ikke overtage Skriverembedet, som forbindes dermed, saa faaer han igjennem Finantsloven et Vederslag for at overtage det, og dette Vederslag har i Reglen været sat til 500 Rd.; men skulde man saa kunne gjøre Regning paa, at Byfogden og Bystriveren i Kolding skulde ville overtage Herredsfogeds- og Herredsstriverfunctionen i denne Jurisdiction, hvis Bistand vil kræve saa overordentlig megen

Virksomhed og Indsigt, for 500 Rd.? Utsaa Hensigten til den Fordeel, som Udvalget har troet at opnaae ved at have beholdt § 4 saaledes ubestaaren, at det forbeholdes Regjeringen at gennemføre Ordningen, naar Hensynene, navnlig ved Afgang, tilstede det, har ikke Meget for sig. Derved mener jeg completeres netop den Indvending, jeg gjør, naar jeg siger, at i denne Henseende staaer Udvalget og Regjeringen ved Siden af hinanden, at i begge Tilfælde skydes den endelige Ordning særdeles langt ud.

Saaledes kan jeg ikke andet end holde mig overbeviist om, at den Hensigt paa behørig Maade at ville sørge for Befolkningen i de Districter, hvis Interesse i saa høi Grad ved Indlemmelse maa ligge os paa Hjerte, maa lede til ikke at vedtage Udvalgets Forslag, men derimod hellere at gaae ind paa det stillede Endringsforslag. Skulde det høitærede Thing ikke ville gaae ind paa Endringsforslaget, saa kan jeg ikke andet end udtale som min fuldeste Overbeviisning, at saa sørger man meget bedre for Sagens Ordning ved at tage Regjeringens Udkast, thi da bliver Befolkningen dragen ind under en Landjurisdiction, under en Embedsmand, hvis Opmærksomhed ikke er henvendt paa en Rjbstads særegne communale Forhold, og til hvis Virksomhed der ikke saaledes gjøres Krav, at der skulde være Noget til Hinder for i den Grad at drage Omhu for den hele Jurisdiction og de deri indlemmede Dele. Dette vilde gaae meget bedre, thi en saadan Embedsmands meget fuldstændigere Kjendskab til en Landjurictions Krav vil bevirke, at de indlemmede Dele meget lettere kunne sammenordnes med det Øvrige, langt bedre, end naar de fattes i Forbindelse med en Byjurisdiction. Den høitærede Indenrigsminister gjorde den Bemærkning, at Endringsforslaget sandsynligviis maatte have en interimistisk Character. Jeg vil hverken betegne dets Character som interimistisk, eller som det Modsatte, men jeg vil sige, at Endringsforslaget gaaer ud paa at sørge for, at der snarest muligt kan finde en Ordning Sted, hvorved, under en indsigtsfuld og kraftig Administration, en Omordning efter kongerigk Ret kan udvikle sig; men Forslagets Natur som